

نقض کرامتی که از سوی کارفرما اتفاق می افتد

«شعله‌ور خواهد شد» یا «بروبمیر»

رضا مشتاقی

روزنامه‌نگار

«شعله‌ور» اثر جدید و متفاوت حمید نعمت‌الله است که با وجود تمام تفاوت‌ها، در یک نقطه با «عصبانی نیستم» رضا درمیشیان به اشتراک می‌رسد. در هر دو اثر، شخصیت اول فیلم کارگری است که با توهین، تحقیر، فحاشی و سوءرفتار کارفرما مواجه است و همین موارد سقوط شخصیت اول فیلم و آغاز بحران را کلید می‌زند. امین حیایی در «شعله‌ور» نقش کارگری را بازی می‌کند از طبقه متوسط که می‌تواند پس از توهین‌های کارفرما پول بلیت هواپیمارا سمت او پرت کند و قید کار را برزند، با وجود این از توهین‌های کارفرما در امان نیست. کارفرما در کارگاه می‌ایستدومی گوید: «هر که نمی‌خواهد بماند، هرریمی...» حیایی هم که پول را سمت او می‌اندازد، «احق» خطابش می‌کند. انگار که این زبان عادت کرده باشد به بدگویی به کارگران و نترسیدن از عواقبش. در «عصبانی نیستم» هم کاراکتری که نقش آن را نوید محمدزاده بازی می‌کند جوانی است فقیر اما تحصیلکرده. همواره آماج توهین و تحقیرهای کارفرما است و انتظار می‌رود کارهایی که وظیفه او نیست مثل نقد کردن چک و شترخری را هم انجام دهد. او هم پس از توهین‌های مکرر کارفرما، عصبانی و درگیر شد و از کار اخراج شد.

نداشتن امنیت شغلی در ایران خیر تازه‌ای نیست. براساس آمارهای منتشر شده، ۹۵ درصد از کارگران در ایران با قراردادهای موقت زیر یک‌سال مشغول به کار هستند که بیشتر این قراردادها مدت زمانی بین یک تا ۶ ماه دارند. طبیعی است در چنین شرایطی کارگر از آینده خود هیچ اطلاعاتی ندارد و کارفرما در موضع بالاتری قرار می‌گیرد و می‌تواند با حربه عدم تمدید قرارداد، کارگر را مرعوب خود کند. این درحالی است که مستنبط از تبصره‌های ماده ۷ قانون کار مصوب ۱۳۶۹، باید در قرارداد کار اصل را بر قرارداد دائم اندست و قرارداد موقت را منحصرا دمواردی که نوع فعالیت غیرمستمر است، استفاده کرد. با وجود این، مزایای قرارداد موقت برای کارفرما و نیاز کارگر به کار باعث شده است در محیط‌های کاری، قرارداد موقت به اصل و قرارداد دائم به استناد بدل شود. درواقع این مساله نباید باعث شود کارگری که از امنیت شغلی خود محروم شده است، حرمت خود را به‌عنوان یک انسان خدشه‌دار ببیند. هیچ انسانی حق ندارد به انسان دیگری بی‌احترامی کند و یک انسان سلیم نیز چنین نمی‌کند. حتی در یک رابطه کاری نیم‌ساخته که بین یک مسافر و یک راننده تاکسی ایجاد می‌شود نیز مسافر، به هر طبعی‌ای که اختصاص داشته باشد، خود را در بی‌حرمتی به راننده مجاز نمی‌بیند و درصورتی که چنین کند با واکنش منفی مواجه می‌شود. پس چرا در یک کارگاه، بی‌حرمتی کارفرما به کارگر امر عادی تلقی می‌شود و کارفرما، آن گونه که در بسیاری از محیط‌های کاری می‌بینیم و در این فیلم‌ها هم به تصویر کشیده شده است، خود را محق در انجام چنین کاری می‌داند؟

در حاشیه

عدم نگرانی برای حق التدریس‌ها

علی‌الهیارتکمن، معاون توسعه مدیریت و پشتیبانی وزارت آموزش و پرورش در پاسخ به سؤالی مبنی بر اینکه وزیر آموزش و پرورش اعلام کردند از ۵۰ هزار معلم حق التدریسی که اول مهرماه استفاده خواهد شد، آیا برای پرداخت دستمزد این افراد تمهیداتی اندیشیده شده است، گفت: «پرداختی به این افراد، در اعتبارات مصوب ما قابل انجام است.» وی درباره میزان پرداختی به این افسراد، افزود: «ابتدا باید نتایج این امر در سامانه‌هی وزارت آموزش و پرورش مشخص شود و مرکز برنامه‌ریزی، نیروی انسانی و فناوری اطلاعات اعلام کند چه تعداد از حق التدریس، خرید خدمات و نیروی بازنشسته به کار گرفته خواهد شد و سپس ما منابع مالی آن را مشخص می‌کنیم که این امر حدود ۱۰ روز به طول می‌انجامد.» وی یادآور شد: «به‌طور کلی در تأمین هزینه‌های این افراد نگرانی‌ای وجود ندارد.» همواره یکی از دغدغه‌های معلمان در روزهای منتهی به آغاز سال تحصیلی، دریافت حقوق و حق التدریس‌ها بوده است.

یکی از دلایل رواج این پدیده، کرامت انسانی مخدوش‌شده کارگران است. زمانی که خط فقر چهار میلیون تومان اعلام می‌شود یک کارگر یک میلیون و پانصد هزار تومان درآمد دارد، یعنی رسماً و قانوناً کرامت انسانی او به هیچ انگاشته شده است. چنین موازنه‌ای در قرارداد کار؛ یعنی ما از نیروی کار یک انسان بهره‌مند می‌شویم، گاه بیشتر و سخت‌تر از آنچه که باید و در مقابل به او دستمزد نمی‌دهیم که خود را به لبه خط فقر برساند، سرپناه آبرومندی برای خود تهیه کند، تغذیه مناسبی داشته باشد و سلامت خود و خانواده‌اش را تأمین کند.

حقوق یک میلیون و پانصد هزارتومانی با این قدرت خرید ریال به‌خودی‌خود و بدون هیچ‌گونه کنش و واکنش دیگری نقض کرامت انسانی است. نقض کرامتی که مستقیماً از سوی کارفرما اتفاق می‌افتد. کارفرمایی که تاجر یا تولیدکننده است، کالای خود را به قیمت روز و با محاسبه بالا و پایین شدن قیمت دلار می‌فروشد و دارایی‌های او با سقوط ارزش ریال، بی‌ارزش نمی‌شوند اما هم چنان می‌تواند با همان حقوق حداقلی، کارگر را به کار بگیرد و اگر کارگر ناراضی بود فریاد بکشد: «هرریمی.»

حقوق یک میلیون و پانصد هزارتومانی هم البته کف دستمزد نیست. درمورد کارگران کودک، کارگران زن سرپرست‌خانوار و کارگران مهاجر غیرقانونی، نگارنده موارد بسیاری را دیده است از حقوق‌های ۴۰۰ تا ۷۰۰ هزارتومانی برای کارهای طولانی مدت و طاقت‌فرسا بدون قرارداد مشخص و بیمه و... کارفرمایی که این گونه به نقض کرامت انسانی یک کارگر عادت می‌کند و گرفتن حق او بر قراه و سلامت و باواکنشی مواجه نمی‌شود، چرا به نقض کرامت کارگر در دیگر ابعاد اقدام نکند؟ چه چیزی مانع این است که چون بردگان با کارگران خود برخورد نکند و چون شیئی آنها را مخاطب قرار ندهد.

ذات قراردادهای کار، بهره‌کنشی است. به مانند هر معامله دیگری که طرفین سود بیشتر خود را در آن میانه می‌جویند، در قرارداد کار نیز این چنین است؛ اما تفاوت قرارداد کار با دیگر معاملات در این است که در این مورد معمولاً کارفرما دست بالا را دارد و می‌تواند از این توانایی خود جهت مغلوب کردن کارگر و به حداقل رساندن منافع وی استفاده کند. به همین خاطر است که در لیبرالی‌ترین جوامع نیز دولت در قراردادهای کار مداخله کرده و کارفرما را موظف به رعایت حداقلی از حقوق برای کارگر، بیمه کردن وی و حسن معاشرت باومی‌کند و اجازه نمی‌دهد به هر میزان که می‌خواهد از کارگر بهره‌بکشد. سندیکاهای کارگری نیز به‌عنوان یاور مدنی کارگر در این موارد حاضر هستند و می‌کوشند میان منافع کارگر و کارفرما موازنه ایجاد کنند. در کشور ما متأسفانه نه سندیکاهای کارگری آن چنان شکل گرفته و توانمند شده‌اند که بتوانند آزادانه در این مسیر ایفای نقش کنند و نه دولت‌ها، با وجود تمام تأکیدهای اسناد بالادستی مانند اصول سوم، بیست‌ودوم، بیست‌و هشتم و بیست‌ونهم قانون اساسی بر حق بر اشتغال و حق بر رفاه، توانسته‌اند حقوق کارگران را تأمین کنند. حتی در مواردی، مانند طرح کارورزی که در دولت تدبیر و امید ارائه شده، به روح بهره‌کنشی از اشخاص جویای کار توسط کارفرما به بهانه کارورزی کردن و آموزش دیدن مهر تأیید زده شده است. در این طرح‌ها، کارفرما می‌تواند با حقوقی کمتر از حقوق پایه یک کارگر – برای کارورز یا مدرک‌گاردانی ۵۰ درصد حداقل حقوق، برای کارورز یا مدرک کارشناسی ۷۰ درصد حداقل حقوق و برای کارورز یا مدرک کارشناسی ارشد و بالاتر ۹۰ درصد حداقل حقوق، یک نیروی کار را به خدمت بگیرد. در چنین شرایطی دولت که باید مدافع حقوق شهروندان باشد این گونه می‌کوشد تا نیروی کار را از ارزان‌تر از آنچه هم‌اکنون هست در اختیار کارفرما قرار دهد، چرا کارفرما خود مشتاق به استثمار نیروی کار نباشد؟

پسر یکی از سفرای ایران، چندوقت پیش در فیلمی که از خود منتشر کرده، گفته بود: «هرکس نمی‌تواند پول دربیاورد، برود بمیر.»

فیلمی که واکنش‌های متعددی را میان اشخاص عادی و مشاهیر برانگیخت تا آن حد که سفیر را وادار به اعلام برائت از پسرش کرد و پسرک را نیز واداشت حرف خود را پس بگیرد و اصلاحش کند. بخواهیم یا نخواهیم، با وضعیت فعلی کارگران و قرار گرفتن بخشی از طبقه نوکیسه و استثمارگر در مقام کارفرما، عملاً «برو بمیر» هر روز به کارگران بسیاری گفته می‌شود. چه زمانی که کارگر بر سر کار است و این حقوق ناچیز را می‌گیرد و چه زمانی که کارفرما، آزاد از قید و بندهای قرارداد دائمی و نظارت دولت، کارگر را از کار بی‌کاری می‌کند. کارفرمایی که این گونه به بهره‌کنشی از کارگران و شیء‌انگاری آنها عادت کرده است، اگر روزی مانند آنچه که در «شعله‌ور» و «عصبانی نیستم» به نمایش درآید با مقاومت کارگر هم‌رو به‌رو شود، به استفاده از کارگران ناتوان‌تر رو می‌آورد؛ کارگران کودک و کارگران مهاجر غیرقانونی یا کارگران زن مضطر.

«برو بمیر» کارفرمایی که چندماه قبل ماشینش پانصد میلیون تومان می‌ارزیده و امروز یک میلیارد تومان، به کارگرانی که چندماه قبل سیمصد دلار حقوق می‌گرفته‌اند و امروز صد دلار حقوق می‌گیرند، مانند آن فیلم پسرک سفیر شنیده نمی‌شود. بگذارد بهتر بگویم، این «برو بمیر» را فقط همان کارگران می‌شنوند.

کس دیگری به آن واکنش نشان نمی‌دهد. بغض می‌شود در سینه این فرودستان و یک روز شعلهور خواهد شد. برابر نعرن فرادستان. کافی است گره بخورد به این موج اشرافیت‌ستیزی امروز. کافی است قبل از آنکه کاری کنیم برای اصلاح شرایط، «عصبانی شوند».

سیگاری‌ها هر روز جوان‌تر می‌شوند

منوچهر جمالی، نماینده مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه بخش فرهنگی کشور در حوزه اطلاع‌رسانی درباره آشنایی با خطرات استعمال دخانیات و مواد مخدر عملکرد مناسبی ندارد، تصریح کرد: «البته برخی مشکلات و معضلات اجتماعی نظیر بیکاری، معیشتی و دردسرهای دیگر گرایش افراد از همان سنین پایین به استفاده از سیگار را افزایش داده است. بنابراین وضعیت فعلی جامعه در کاهش سن مصرف دخانیات و افزایش مصرف مواد دخانی در زنان، جامعه را به سمت و سوی خطرناکی پیش خواهد برد. ضمن اینکه نمی‌توان کاری کرد که سیگار به راحتی دردسترس افراد قرار نگیرد، اگر فروش سیگار به افراد کمتر از یک سن خاص ممنوع شود، به‌طورحتم یک فرد بزگسال با خریداری، سیگار را دردسترس نوجوان قرار می‌دهد؛ بنابراین با چنین روش‌هایی نمی‌توان استفاده از سیگار را کاهش داد. صنعت دخانیات را نمی‌توان به‌طورکلی تعطیل کرد، اما دربخش فرهنگی استفاده سیگار می‌توان اقدامات بیشتری انجام داد.»

تاروزنامه

لایه‌لای روزمرگی‌ها و مسافتی که تا پشت میز کار طی می‌شود

آدم‌های خوبی هستیم

ابوالقاسم رحمانی

روزنامه‌نگار

بعضی آداب و منش‌های بزرگوارانه انگار مدتی بود که روی همان پلاکاردها و پوسترهای روی بدنه اتوبوس‌ها و متروها و دیوارها باقی مانده بودند و خشک‌شان زده بود. نه توجهی به آنها بود و نه انگار که از روی رفتارهای خودمان طراحی شده بودند؛ مثلاً اینکه وقتی پیرمرد یا پیرزنی، فردسالمند یا ناتوانی وارد یک وسیله حمل‌ونقل عمومی یا مکان عمومی می‌شود جای خودمان را به او بدهیم که بنشینند. یا مثلاً داخل اماکن عمومی با تلفن همراه بلند و طولانی حرف نزنیم، یا تقدم و نوبت را رعایت نکنیم واقعیت انگار که نیست.

حداقل من فکر می‌کردم نیست، چون چندوقتی بود ندیده بودم، یا سالمندان کم شده بودند، یا جوانترها سوار نمی‌شدند یا واقعا کسی به این چیزها توجهی نمی‌کرد. دیروز اما ماجرا فرق داشت. برخلاف روزهای دیگر نه هندزفری داخل گوشم و نه حتی گوشی دستم بود و خیلی یادقت به رفتارها توجه می‌کردم، یابد چیزی پیدا می‌کردم که قانع بشوم آن تصاویر روی بدنه ماشین‌ها و متروها و در و دیوارها خشک‌شان نزده است و واقعیت دارند. دوا، سه ایستگاهی نگذشته بود که اتوبوس کاملاً پرشد، به لطف مدیریت شهری و اتوبوس‌های زهوار در رفته، در ازدحام بالا کولرها توان خنک کردن اتوبوس نداشتند، هرکسی هم که وارد می‌شد ناسازی می‌گفت و دلخورد و عصبانی از کندی اتوبوس هادر سرویس دهی می‌ایستاد و منتظر آمدن اتوبوس می‌شد.

اتوبوس پر بود، چند پیرمرد سوار شدند، انگار جمعیت‌مان رو به پیری می‌رود، تعداد پیرمردها بیشتر شده بود، طوری ایستاده بودم که به سمت خاتم‌ها روایه دیدم محدود بود ولی در قسمت آقایان جمع معتدل خوبی بود، آن چند پیرمرد بدون توجه و نگاه معناداری به جوان‌ترهایی که نشسته بودند سرر به زیر یا بی توجه به اطراف ایستادند، درها بسته شد و هنوز اتوبوس حرکت نکرد و عصبانی بود که دوا، سه نفری با صدای بلند یا آرام یا حتی با اشاره دست از آنها خواستند بیایند و جای اینها بنشینند.

خیلی سریع بود عادی، دعای خیر آن چند پیرمرد بر لب‌هاشان شنیده می‌شد، آنقدر این موضوع عادی بود که انگار تنها من بودم که نمی‌دیدم، شاید به خاطر موسیقی که گوش می‌کردم و چشمم که مدام خیره به صفحه موبایل بود هر روز باعث می‌شد اسطرافم را به خوبی نبینم. صدای بلند حرف زدن با تلفن همراه شنیده می‌شد، حتی عصبانیت و عدم رعایت تقدم هم بود، اینها شاید معنی‌اش این باشد که ما آنقدرها هم خوب نباشیم ولی آنقدرها خوب هستیم که وقتی یک سالمند ریش سفید یا ناتوانی وارد یک مکان عمومی شد، از آسایش خودمان بگذریم و بگذاریم او آرام باشند.

جزئیات کاهش ساعات درسی

طبق اعلام سیدمحمد بطحایی، وزیر آموزش و پرورش برای پایه‌های چهارم، پنجم و ششم دوره ابتدایی و دوره متوسطه اول، دو ساعت کاهش برنامه درسی اعمال خواهد شد. کاهش ساعات آموزش در پایه دوازدهم از دیگر موضوعاتی است که از سوی مسئولان آموزش و پرورش اعلام شده است. علی زرافشان، معاون آموزش متوسطه وزارت آموزش و پرورش در این‌باره می‌گوید: «۳۵ ساعت آموزش در پایه دوازدهم فرصتی برای دانش‌آموزان باقی نمی‌گذارد تا بخواهند برای کنکور آماده شوند و امتحانات نهایی و کنکور که به‌صورت همزمان برای دانش‌آموزان پایه دوازدهم مطرح است، می‌تواند برای آنها استرس ایجاد کند، بنابراین با سازمان سنجش صحبت کرده‌ایم فاصله میان امتحانات نهایی دانش‌آموزان و کنکور افزایش یابد و زمان برگزاری کنکور به اواخر یا نیمه تیرماه موکول شود تا بچه‌ها حداقل فرصتی یک‌ماهه جهت آماده شدن در این آزمون داشته باشند.»

آکهی مزایده

دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر در نظر دارد اجاره محل انتشارات دانشجویی واحد صنعتی (هنرستان قدیم سما) را از طریق مزایده عمومی و به شرح مندرج در اسناد مزایده به اشخاص حقیقی یا حقوقی واج شرایط واگذار نماید. لذا متقاضیان شرکت در مزایده می‌توانند با واریز و ارائه فیش بانکی به مبلغ ۱۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال (ده میلیون ریال) به‌عنوان سپرده شرکت در مزایده (به صورت جداگانه) به حساب جاری سبیا ۱۰۳۸۶۹۲۴۰۰۸ نزد بانک ملی شعبه دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر اقدام نمایند و به مدت ۱۴ روز پس از تاریخ درج آکهی جهت دریافت و عودت اسناد مزایده به امور اداری دانشگاه مراجعه نمایند. ضمناً هزینه درج آکهی برعهده برنده مزایده می‌باشد. دانشگاه در رد یا قبول پیشنهادات و انعقاد قرارداد مختار و ارائه بیشترین پیشنهاد ملاک عمل جهت انتخاب برنده نبوده و بنا بر صرفه و مشروط مردود خواهد بود. شرکت در مزایده و دادن پیشنهادات به منزله قبول اختیارات و تکالیف دستگاه مزایده‌گذار است. جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن۰۶۱-۵۲۳۷۲۶۸۵ آدرس: ماهشهر- بلوار امام خمینی (ره)- خیابان دانشگاه- دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر- امور اداری

رابط عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر

آکهی مزایده

دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر در نظر دارد اجاره محل بوفه دانشجویی واحد ماهشهر را از طریق مزایده عمومی و به شرح مندرج در اسناد مزایده به اشخاص حقیقی یا حقوقی واج شرایط واگذار نماید. لذا متقاضیان شرکت در مزایده می‌توانند به مدت ۱۴ روز پس از تاریخ درج آکهی نسبت به خرید اسناد مزایده و همچنین ارائه رزومه و مدارک و مستندات مربوطه در مهلت مقرر به امور اداری دانشگاه مراجعه نمایند. ضمناً هزینه درج آکهی برعهده برنده مزایده می‌باشد. دانشگاه در رد یا قبول پیشنهادات و انعقاد قرارداد مختار و ارائه بیشترین پیشنهاد ملاک عمل جهت انتخاب برنده نبوده و بنا بر صرفه و صلاح دانشگاه اقدام خواهد شد. و کلیه پیشنهادات مبهم و مشروط مردود خواهد بود. شرکت در مزایده و دادن پیشنهادات به منزله قبول اختیارات و تکالیف دستگاه مزایده‌گذار است. جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن۰۶۱-۵۲۳۷۲۶۸۵ تماس حاصل فرمایید. آدرس: ماهشهر- بلوار امام خمینی (ره)- خیابان دانشگاه- دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر- امور اداری

رابط عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر

آکهی مزایده

دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر در نظر دارد اجاره محل انتشارات دانشجویی واحد ماهشهر از طریق مزایده عمومی و به شرح مندرج در اسناد مزایده به اشخاص حقیقی یا حقوقی واج شرایط واگذار نماید. لذا متقاضیان شرکت در مزایده می‌توانند با واریز و ارائه فیش بانکی به مبلغ ۱۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال (ده میلیون ریال) به‌عنوان سپرده شرکت در مزایده (به صورت جداگانه) به حساب جاری سبیا ۱۰۳۸۶۹۲۴۰۰۸ نزد بانک ملی شعبه دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر اقدام نمایند و به مدت ۱۴ روز پس از تاریخ درج آکهی جهت دریافت و عودت اسناد مزایده به امور اداری دانشگاه مراجعه نمایند. ضمناً هزینه درج آکهی برعهده برنده مزایده می‌باشد. دانشگاه در رد یا قبول پیشنهادات و انعقاد قرارداد مختار و ارائه بیشترین پیشنهاد ملاک عمل جهت انتخاب برنده نبوده و بنا بر صرفه و صلاح دانشگاه اقدام خواهد شد. و کلیه پیشنهادات مبهم و مشروط مردود خواهد بود. شرکت در مزایده و دادن پیشنهادات به منزله قبول اختیارات و تکالیف دستگاه مزایده‌گذار است. جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن۰۶۱-۵۲۳۷۲۶۸۵ تماس حاصل فرمایید. آدرس: ماهشهر- بلوار امام خمینی (ره)- خیابان دانشگاه- دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر- امور اداری

رابط عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر

آکهی مزایده نوبت سوم

دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر در نظر دارد یک باب منزل مسکونی به متراژ ۲۵۰ متر و زیربنای ۱۴۰ مترمربع واقع در ناحیه صنعتی را از طریق مزایده عمومی و به شرح مندرج در اسناد مزایده به اشخاص حقیقی یا حقوقی واج شرایط واگذار نماید. لذا متقاضیان شرکت در مزایده می‌توانند با واریز و ارائه فیش بانکی به مبلغ ۱۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال (ده میلیون ریال) به‌عنوان سپرده شرکت در مزایده (به صورت جداگانه) به حساب جاری سبیا ۱۰۳۸۶۹۲۴۰۰۸ نزد بانک ملی شعبه دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر اقدام نمایند و به مدت ۱۴ روز پس از تاریخ درج آکهی جهت دریافت و عودت اسناد مزایده به امور اداری دانشگاه مراجعه نمایند. ضمناً هزینه درج آکهی برعهده برنده مزایده می‌باشد. دانشگاه در رد یا قبول پیشنهادات و انعقاد قرارداد مختار و ارائه بیشترین پیشنهاد ملاک عمل جهت انتخاب برنده نبوده و بنا بر صرفه و صلاح دانشگاه اقدام خواهد شد. و کلیه پیشنهادات مبهم و مشروط مردود خواهد بود. شرکت در مزایده و دادن پیشنهادات به منزله قبول اختیارات و تکالیف دستگاه مزایده‌گذار است. جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن۰۶۱-۵۲۳۷۲۶۸۵ تماس حاصل فرمایید. آدرس: ماهشهر- بلوار امام خمینی (ره)- خیابان دانشگاه- دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر- امور اداری

مبلغ پایه: ۰- و دیمه ۰۰/۰۰۰/۰۰۰-۲۰ اجاره ماهانه: ۱۶/۵۰۰۰۰۰۰۰ آدرس:

ماهی شهر- بلوار امام خمینی (ره)- خیابان دانشگاه- دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهی شهر- امور اداری